

Práce - _název - se snaží nově pojmenovat způsob, jakým teologická řeč otevírá teologickou skutečnost. Novověký objektivistcko-deskriptivní přístup ke skutečnosti vytlačil teologický jazyk na okraj coby deficientní zobrazování skutečnosti, které se nemůže vykázat empirickou daností. S využitím impulzů postanalytické filosofie se snaží ukázat, v čem je tento přístup ke skutečnosti omezený a zavádějící a současně navrhnout cesty, jak opustit představu jazyka jako reprezentace a jak překonat novověký příkop mezi subjektem a objektem. Na tomto půdorysu pak usiluje o formulaci jiného pojetí skutečnosti, poznávání a pravdivosti, které by neobvyklé tázání teologické perspektivy zohledňovalo. Specifické porozumění skutečnosti si vyžaduje i specifické užívání řeči, práce proto rovněž sleduje metaforický, ironický a negativní rozměr řeči jako způsob, jak běžnými prostředky sdělit nesdělitelné.